

Karta informacyjna przedsięwzięcia

zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.)

INWESTOR: Pan Waldemar Kulpa, Gromadno 40, 89-311 Falmierowo

Budowa budynku chlewni dla istniejącej obsady trzody chlewnej oraz wiaty, która przeznaczona będzie do chowu posiadanego bydła na działce o numerze ewidencyjnym 149 w miejscowości Gromadno, gmina Wyrzysk

1. Cel i zakres opracowania

Niniejsze opracowanie wykonane jest jako niezbędny załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na **budowie chlewni dla istniejącej obsady trzody chlewnej oraz wiaty, która przeznaczona będzie do chowu posiadanego bydła na działce o numerze ewidencyjnym 149 w miejscowości Gromadno, gmina Wyrzysk**

Kartę informacyjną opracowano zgodnie z:

- ustawą z dnia 3 października 2008 r. - o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz 1235 ze zm.);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397 ze zm.);
- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.);
- ustawa z dnia 10 lipca 2007 roku o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. z 2003, Nr 3 poz. 44);
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8 poz. 70);
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U z 2005 r., Nr 17, poz. 142 ze zm.),
- zapewnienie utrzymania zwierząt w przedmiotowym gospodarstwie zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu

gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U, Nr 56 poz. 344),

- zaprojektowanie i zrealizowanie przedsięwzięcia zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 877 ze zn.).

2. Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia.

Zgodnie z § 3 ust 2 pkt 3 w powiązaniu z § 3 ust 1 pkt 103 a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397 ze zm.) przedsięwzięcie kwalifikuje się jako: chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza. Analizując wielkość, zakres oraz charakter planowanego przedsięwzięcia, można uznać, iż nie będzie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko. Inwestor realizując powyższe przedsięwzięcie ma na celu poprawę dobrostanu zwierząt oraz ułatwić codzienną pracę.

Rodzaj przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego w miejscowości Gromasdo 40, gmina Wyrzysk na działce o numerze ewidencyjnym 149 i będzie polegało na **budowie chlewni dla istniejącej obsady trzody chlewnej oraz wiaty, która przeznaczona będzie do chowu posiadanego bydła na działce o numerze ewidencyjnym 149 w miejscowości Gromadno, gmina Wyrzysk**

W obecnie istniejącym gospodarstwie rolnym prowadzony jest chów bydła oraz trzody chlewnej, a budowa nowego budynku chlewni ma na celu poprawę dobrostanu zwierząt. Obecny oraz planowany system chowu prowadzony jest w systemie płytkiej ściółki.

Działka o numerze ewidencyjnym 149 i powierzchni 0,1798 ha, na której planowana jest realizacja planowanego przedsięwzięcia składa się: 0,1798 ha grunty rolne w części zabudowane. Powierzchnia zabudowy na działce od 30 % do 50 % powierzchni tego terenu.

Na działce znajdują się następujące budynki:

- budynek mieszkalny Inwestora;
- cztery budynki gospodarcze w których obecna obsada stada wynosi:
- krowy – 4 szt, buhaje 30 szt, jałówki 16 szt, maciory 18 szt, 26 prosiąt, 26 warchlaków co łącznie daje nam 59,44 DJP- obecny stan zostanie zachowany

Skala przedsięwzięcia

Skala przedsięwzięcia będzie miała charakter lokalny, ograniczony do terenu gospodarstwa rolnego należącego do Inwestora, i realizowana będzie w miejscowości Gromadno, obręb Gromadno, gmina Wyrzysk, na działce o numerze ewidencyjnym 149.

Zgodnie z założeniami Inwestora, planowane przedsięwzięcie obejmować będzie budowę chlewni dla istniejącej w gospodarstwie trzody chlewnej, oraz wiaty, w której docelowo będzie przeznaczona do chowu posiadanego bydła. Posiadane bydło oraz trzoda chlewna nie będzie zwiększona.

Istniejące gospodarstwo poprzez rozbudowę nie zmieni wielkości dotychczas posiadanej obsady zwierząt i będzie wynosiła 59,44 DJP. Pozostałe obiekty znajdujące się na działce, na której realizowane będzie przedsięwzięcie nie ulegną zmianom projektowym.

Projektowana chlewnia oraz wiata zostaną zrealizowane na działce o numerze ewidencyjnym 149. Budynek chlewni zostanie posadowiony, w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącego budynku gospodarczego, w którym obecnie trzymana jest trzoda chlewna. Ściany zostaną wykonane z bloczków wapienno-piaskowego i betonu komórkowego, ocieplone warstwą styropianu, dach dwuspadowy. Oświetlenie budynku światłem naturalnym oraz światłem sztucznym poprzez zamontowanie świetlówek jarzeniowych. Do obiektu doprowadzona będzie instalacja elektryczna oraz wodociągowa. Nowy budynek chlewni osiągnie powierzchnię do 300 m². Zaraz za nowo powstałym budynkiem chlewni zostanie wykonany szczelny zbiornik na gnojówkę. Szczegółowe warunki posadowienia obiektów budowlanych, uwzględniające przydatność gruntu na potrzeby projektowanego obiektu i jego charakteru oraz zakwalifikowania go do odpowiedniej kategorii geotechnicznej zostaną określone w części opisowej projektu budowlanego zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz 1409 ze zm.).

Wiata na działce będzie usytuowana w ten sposób, że od granicy działki sąsiedniej postawiona będzie ściana a zwierzęta będą do niej wprowadzane od strony wewnętrznej działki Inwestora. Szerokość elewacji frontowej wiaty (elewacji od strony od strony frontu działki) od 5 m do 7 m, wysokość górnej krawędzi elewacji frontowej (elewacji od strony frontu działki) od 4 m do 6 m npt, dach jednospadowy, o kącie nachylenia połaci od 3° do 15°, kalenicą na wysokości od 4 m do 6 m npt. równoległą do granicy działki

W prowadzonym gospodarstwie Inwestora istnieje już płyta gnojowa o parametrach o wymiarach 12mx8m, oraz zbiornik na gnojówkę 10mx5mx2,2m, na działce o numerze ewidencyjnym 30.

Do budynku chlewni należy obliczyć wymagany zbiornik na gnojówkę. Wielkość zbiorników na gnojówkę najłatwiej wyliczyć przyjmując minimum 3,0 m³ na 1 DJP.

W chlewni będzie wstawiona trzoda chlewna, której wielkość stada wynosi 8,64 DJP, natomiast pojemność zbiornika na gnojówkę powinna wynosić:

$$8,64 \text{ DJP} \times 3,0 \text{ m}^3 = 25,92 \text{ m}^3$$

Obliczenia zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. z 2003, Nr 3 poz. 44).

Usytuowanie przedsięwzięcia

Gospodarstwo rolne zlokalizowane jest w województwie wielkopolskim, powiecie pilskim, gmina Wyrzysk, obręb Gromadno, miejscowość Gromadno, działka o numerze ewidencyjnym 149.

Działka, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia znajduje się w zabudowie zwartej. Na działkach sąsiednich prowadzona jest również działalność rolnicza. Dojazd do działki, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia zapewniony jest z

drogi publicznej- gminnej nr 216318P.

W najbliższym rejonie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia brak jest terenów ochrony uzdrowiskowej, terenów związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży oraz szpitali.

Teren planowanej inwestycji nie jest objęty ochroną konserwatorską. Zgodnie z art 32 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568), w przypadku odkrycia w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, przedmiotów, co do których istnieje przypuszczenie, iż są one zabytkami, wówczas zostaną:

- wstrzymane wszystkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot,
- zabezpieczone przy użyciu dostępnych środków, przedmioty i miejsce ich odkrycia,
- niezwłocznie zawiadomienie o tym służby Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Jeżeli w terminie 5 dni od przyjęcia zawiadomienia przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nie zostaną dokonane oględziny odkrytego przedmiotu, przerwane roboty zostaną kontynuowane.

Po dokonaniu oględzin odkrytego przedmiotu konserwator zabytków wydaje decyzję:

- pozwalającą na kontynuowanie przerwanych robót, jeżeli odkryty przedmiot nie jest zabytkiem,
- pozwalającą na kontynuowanie przerwanych robót, jeżeli odkryty przedmiot jest zabytkiem, a kontynuacja robót nie doprowadzi do jego zniszczenia lub uszkodzenia,
- nakazującą dalsze wstrzymanie robót i przeprowadzenie, na koszt osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej finansującej te roboty, badań archeologicznych w niezbędnym zakresie.

Uwarunkowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia nie jest objęty planem zagospodarowania przestrzennego. Teren objęty inwestycją ma dostęp do dogi wojewódzkiej, istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego. Teren objęty inwestycją nie wymaga uzyskania zgodny na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolne. Teren po zrealizowaniu inwestycji – wykorzystywany będzie zgodnie z przeznaczeniem, tj. na prowadzenie działalności rolniczej. Działki objęte inwestycją graniczą z działkami o podobnym charakterze. W analizowanym obszarze działek nie występuje infrastruktura techniczna związana z celami ponadlokalnymi. W rejonie planowanego przedsięwzięcia nie występują:

- szkoły, cmentarze, sanktuaria itp.,
- atrakcje turystyczne lub tereny rekreacyjne,
- obszary ważne z punktu widzenia wartości kulturowych,
- historycznych lub naukowych,
- ważne dla zwierzyny siedliska.

3. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowy sposób ich wykorzystani i pokrycia szatą roślinną.

Planowane przedsięwzięcie oraz jego bezpośrednie otoczenie cechuje się typowo rolniczym krajobrazem. Występująca w sąsiedztwie szata roślinna oraz sposób zagospodarowania działek sąsiednich związany jest z prowadzoną produkcją rolniczą. Na

terenie przedmiotowego przedsięwzięcia nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia prac związanych z wycinką drzew. Jednocześnie w rejonie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia oraz w jego bezpośrednim otoczeniu, nie znajdują się żadne obiekty objęte ochroną lub przewidziane do ochrony. Nie występują tu również obiekty kultury materialnej objęte ochroną konserwatorską.

4. Rodzaj technologii.

Rodzaj technologii dotyczącej prowadzenia hodowli bydła oraz trzody chlewnej nie ulegnie zmianie, będzie prowadzony tak jak dotychczas zmianie ulegną jedynie warunki w jakich ta hodowla będzie prowadzona, czyli polepszy się dobrostan zwierząt. W wybudowanej chlewni prowadzony będzie system ściółkowy.

Dotychczasowa działalność w zakresie prowadzonej hodowli i chowu bydła oraz trzody chlewnej wynosi 59,44 DJP na działce o numerze ewidencyjnym 149 w miejscowości Gromadno, nie powodowała jakichkolwiek uciążliwości dla środowiska, w tym również dla wód Jeziora Falmierowskiego.

Celem planowanego przedsięwzięcia jest:

- zapewnienie utrzymania zwierząt w przedmiotowym gospodarstwie zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U, Nr 56 poz. 344),
- zaprojektowanie i zrealizowanie przedsięwzięcia zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 877 ze zn.)

Planowane przedsięwzięcie zaliczone do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zostanie zlokalizowane na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego. Przyjęty sposób utrzymania inwentarza oraz sposób zagospodarowania nawozów naturalnych jest i będzie w pełni zgodny z dobrymi praktykami rolniczymi i utrzymania zwierząt gospodarskich. Prowadzący gospodarstwo posiadają duże doświadczenie w chowie i hodowli zwierząt inwentarskich.

Ponieważ chów i hodowla bydła oraz trzody chlewnej nie są zaliczane do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. Dz. U. z 2002r. Nr 122, poz. 1055), to można uznać że planowana hodowla bydła oraz trzody chlewnej o obsadzie do 59,44 DJP jest mało uciążliwa.

Prowadzenie działalności gospodarczej w planowanym przez Inwestora zakresie na terenie miejscowości Gromadno można uznać za zwykłe korzystanie ze środowiska. Zaznaczyć należy, że planowane przedsięwzięcie polegając na kontynuacji gospodarskiej hodowli bydła w przebudowanym i rozbudowanym obiekcie inwentarskim/wiaty oraz trzody chlewnej w budynku chlewni, nie jest zaliczane do przedsięwzięć wymienionych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. W sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publicznego i prywatnego na środowisko.

Wskaźniki emisji (wprowadzania do środowiska substancji lub energii) dla chowu i hodowli bydła nie została określona, zarówno w materiałach i wytycznych krajowych jak i UE. W powszechnie dostępnych materiałach literaturowych uznaje się, że gospodarka hodowlana i chów bydła do 100 DJP nie stanowi istotnego zagrożenia dla środowiska.

Przy chowie i hodowli bydła podstawowym problemem do rozwiązania jest właściwe, zgodne z dobrymi praktykami rolniczymi, zagospodarowanie wytwarzanych nawozów naturalnych. W czasie chowu i hodowli bydła powstają nawozy naturalne o podobnym składzie fizykochemicznym, w podobnych ilościach oraz emitowane są do powietrza te same substancje (amoniak, siarkowodór i metan), również w podobnych ilościach. W dostępnych materiałach literatury dotyczących dobrych praktyk rolniczych, przy chowie i hodowli bydła poniżej 100 DJP, a więc gospodarskim, nie wskazuje się na konkretny sposób utrzymania zwierząt, nie stwierdza się negatywnego oddziaływania na środowisko systemu chowu rusztowego lub ściółkowego (wytwarzanie gnojówki i obornika).

Analizując powyższe można stwierdzić i wnioskować o odstąpienie od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku chlewni dla istniejącej obsady trzody chlewnej oraz wiaty, która przeznaczona będzie do chowu posiadanego bydła na działce o numerze ewidencyjnym 149 w miejscowości Gromadno, gmina Wyrzysk

Wielkość produkcji

Wielkość produkcji dla przedsięwzięcia związana będzie z chowem bydła i obecnie wynosi:

Obecna obsada	
Rodzaj zwierząt	Ilość [szt]
Krowy	4 (4 DJP)
Buhaje	30 (42 DJP)
Jałówki	16 (4,8 DJP)
Maciory	18 (6,3 DJP)
Warchlaki	26 (1,82 DJP)
Prosiaki	26 (0,52 DJP)
DJP=59,44	

Czas pracy

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zmiany dotychczasowego systemu pracy gospodarstwa rolnego. Ma ona na celu usprawnienie prowadzonych prac gospodarskich a tym samym poprawę dobrostanu utrzymywanych w gospodarstwie zwierząt. Obsługa obiektów inwentarskich będzie wykonywane tylko w godzinach od 6.00-22.00 w ciągu całego tygodnia. Na terenie gospodarstwa nie są i nie będą eksploatowane źródła hałasu wpływające na klimat akustyczny poza terenem prowadzonej działalności.

5. Ewentualne warianty przedsięwzięcia.

Wariant proponowany przez Inwestora

Wariant „zerowy” - nie podejmowanie planu rozbudowy gospodarstw. Wariant zakłada pozostawienie dotychczasowej działalności przedmiotowego gospodarstwa rolnego bez zmian to znaczy, że pozostanie ono na poziomie osiągniętym na dzień dzisiejszy.

Wariant I – rozbudowa istniejącego gospodarstwa, budowa chlewni oraz wiaty.

Racjonalny wariant alternatywny

Zaproponowany przez Inwestora Wariant nr I, jest racjonalnym wariantem alternatywnym, ponieważ ma na celu usprawnienie organizacji prac prowadzonych w gospodarstwie rolnym oraz daje możliwość dalszego rozwoju gospodarstwa i poprawę stanu hodowli posiadanych przez Inwestora zwierząt.

Rozbudowa ma również na celu sprostanie wymaganiom Wspólnej Polityki Rolnej i Systemu Wzajemnej Zgodności (cross compliance). Realizacja planowanego przedsięwzięcia ma również na celu jak najmniejsze negatywne oddziaływanie na otaczające środowisko.

6. Przewidywana ilość wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw i energii.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8 poz. 70), normatywne zapotrzebowanie wody w obiekcie inwentarskim i wielkotowarowego przemysłowego chowu docelowo wyniesie:

$$59,44 \text{ DJP} \times 0,129 \text{ m}^3/\text{dn} = 7,66 \text{ m}^3/\text{dzień}$$

Szacunkowe zapotrzebowanie na energię wynosi:

- elektryczną - 12 kW
- ciepłą – 0 kW
- gazową – 0 kW

Planowana inwestycja podobnie jak całe gospodarstwo zaopatrywane jest i będzie w wodę przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wyrzysku Sp. z o.o. z siedzibą w Wyrzysku przy ul. Podgórznej 1A, z wodociągu publicznego Wyrzysk, który produkuje 393 m³/d i zaopatruje 3552 osoby. Na podstawie sprawozdań z badań laboratoryjnych próbek wody pobranych z wodociągu publicznego Wyrzysk jakość wody oceniono jako przydatną do spożycia przez ludzi (Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarnej w Pile znak pisma ON.HK-0320-9/13 z dnia 20.02.2013 r.).

7. Rozwiązania chroniące środowisko.

Zgodnie z przepisami w zakresie ochrony środowiska w czasie prowadzonych prac

budowlanych oraz funkcjonowania obiektu i urządzeń do gromadzenia odpadów zwierzęcych obowiązywać będzie ochrona przed zanieczyszczeniami gruntu, wód i powietrza atmosferycznego oraz uciążliwościami powodowanymi przez hałas.

Projektowane przedsięwzięcie spowoduje znaczne zmniejszenie ilości wprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń do gleb, gruntu, wód i powietrza atmosferycznego w stosunku do obecnego poziomu.

W wyniku realizacji budynku inwentarskiego oraz urządzeń infrastruktury rolniczej nastąpi znacząca poprawa higieny pracy w budynkach inwentarskich, a także poprawa stanu sanitarnego środowiska przyrodniczego. Zastosowanie odpowiednich materiałów hydroizolacyjnych i kwasoodpornych oraz solidne wykonawstwo pozwalają przypuszczać, że w istotny sposób nastąpi zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed migracją zanieczyszczeń pochodzenia organicznego do gleby wód powierzchniowych i gruntowych.

Powstała w prowadzonym gospodarstwie obornik wykorzystywany będzie jako nawóz naturalny do nawożenia własnych użytków rolnych - 24 ha, zgodnie z obowiązującymi terminami nawożenia i we właściwych dawkach określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2007 roku o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.).

Wody opadowe spływające z dachów budynków inwentarskich będą spływały w kierunku posesji Inwestora i wsiąkały w grunt.

Zastosowanie zamkniętych zbiornika na gnojówkę pozwoli na wyeliminowanie lub istotne ograniczenie ich oddziaływania na strefę zabudowy mieszkaniowej.

Użyty na budowie sprzęt mechaniczny będzie pracować w granicach własnej działki Inwestora, co pozwoli na ograniczenie oddziaływania prac budowlanych na sąsiednie tereny.

W trakcie realizacji inwestycji powstaną odpady (gruz budowlany, złom stalowy, opakowania po impregnatach itp.), które będą składane i magazynowane zgodnie z przepisami o odpadach oraz ochronie środowiska.

Projektowany budynek oraz budowle w ramach funkcjonującego gospodarstwa rolnego nie będą uciążliwe dla najbliższego otoczenia w zakresie emisji hałasu do środowiska i nie spowodują odczuwalnego pogorszenia lokalnych warunków akustycznych zarówno w porze dziennej jak i nocnej. Na podstawie analizy porównawczej z podobnymi obiektami inwentarskimi można stwierdzić, że poza granicami siedliska nie wystąpią wartości równoważnego poziomu dźwięku wyższe od 38-42 dB, zarówno w porze dziennej jak i nocnej.

W związku z powyższym oddziaływanie analizowanych obiektów na tereny sąsiedniej zabudowy mieszkalnej praktycznie nie będzie występować. Poziom natężenia hałasu w odległości występowania najbliższej zabudowy mieszkalnej nie będzie odróżniany od panującego obecnie na tym terenie tła akustycznego.

Projektowane obiekty nie będą oddziaływać ponadnormatywnie na otaczające je środowisko oraz nie będą uciążliwe dla występującej w otoczeniu zabudowy zagrodowej w zakresie warunków aerosanitarnych. Realizacja inwestycji zgodnie z warunkami technicznymi, sanitarnymi oraz jej właściwa eksploatacja pozwala na ograniczenie emisji zanieczyszczeń.

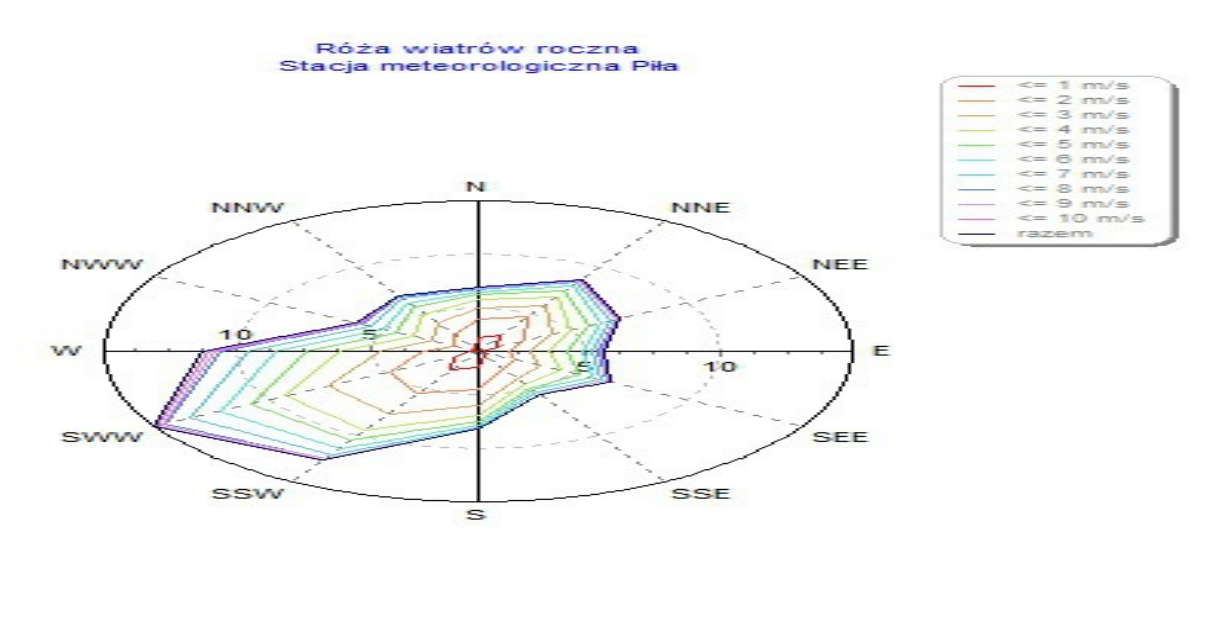
Budowa nie będzie miała wpływu na zmiany w środowisku w odniesieniu do krajobrazu i zasobów przyrody, gleby, lokalnych zasobów surowcowych, flory i fauny oraz klimatu akustycznego, w tym również dla wód Jeziora Falmierowskiego. Inwestycja ma na celu poprawę bezpieczeństwa środowiska gruntowo-wodnego.

Gmina Wyrzysk położona jest w strefie klimatu umiarkowanego, przejściowego

kształtowanego przez zmienny w swym zasięgu napływ, mas powietrza morskiego i kontynentalnego, przy przewadze wpływów kontynentalnych. Obszar charakteryzuje się uprzywilejowanymi warunkami termicznymi i niskimi opadami. Maksymalne opady przypadają na miesiące letnie: lipiec, sierpień, natomiast minimalne na miesiące zimowe: styczeń – marzec. W ciągu roku występuje średnio około 50 dni pogodnych. Wiatry wieją głównie z kierunku zachodniego i północno – zachodniego.

Średnie wieloletnie wybranych cech klimatycznych kształtują się następująco:

- Średnia temperatura powietrza – 8,3 °C,
- Wilgotność względna powietrza – 79%,
- Zachmurzenie ogólne nieba – 63%,
- Suma opadów – 550 mm,
- Średnia prędkość wiatru – 3,46 m/s.

Klimat lokalny kształtowany jest przede wszystkim poprzez rzeźbę terenu, charakter pokrycia podłoża, obecność zbiorników wodnych, poziom zalegania wód gruntowych oraz czynniki wynikające z działalności człowieka.

Jakość powietrza atmosferycznego

Gmina Wyrzysk leży w strefie klimatu umiarkowanego, na obszarze wzajemnego przenikania się wpływów morskich i kontynentalnych. Przejściowość ta uwidacznia się głównie zmiennymi stanami pogody, które uwarunkowane są rodzajem napływających mas powietrza. Na omawianym terenie mamy do czynienia z trzema podstawowymi rodzajami mas powietrza: polarnym, arktycznymi zwrotnikowym. Nawiązując do regionalizacji rolniczo - klimatycznej wg Gumińskiego, obszar Gminy Wyrzysk wchodzi w skład dzielnicy bydgoskiej, przejściowej pomiędzy pomorską a środkową. Notuje się tu 30 - 35 dni mroźnych, około 107 dni z przymrozkami i 38 - 50 dni z pokrywą śnieżną. Opad średnioroczny kształtuje się na poziomie 550 mm, a długość okresu wegetacyjnego

określono na 210 - 215 dni. Przeważają wiatry z kierunku zachodniego.

Wody Powierzchniowe

Do wód powierzchniowych na terenie Gminy Wyrzysk należą: wody płynące w postaci rzek, kanałów i melioracji oraz wody stojące w postaci jezior i stawów hodowlanych.

Cieki

Gmina Wyrzysk w całości pokrywa się z obszarem dorzecza Noteci, stąd też wyznaczyć tu można działy wodne IV i V rzędu. Największym ciekim powierzchniowym jest Noteć, wpływająca na teren gminy z województwa kujawsko - pomorskiego w 168 km biegu, która stanowi południową granicę gminy. Płynąca ze wschodu na zachód Noteć, jak i jej dopływy, odwadniają cały obszar gminy. Z szeregu zlewni cząstkowych wpisanych w granice gminy na uwagę zasługuje obok zlewni własnej Noteci, zlewnia Łobzonki.

Rzeka Łobzonka to prawostronny dopływ Noteci o całkowitej długości 71,8 km. Do dorzecza Łobzonki przynależą jej lewobrzeżne dopływy Lubcza i Orla oraz prawobrzeżny Kanał Młotkowski. Okaliniec (inaczej zwany Kanałem Młotkowskim), płynie prawie równoleżnikowo z zachodu na wschód uchodząc w 15 km do Łobzonki. W swym środkowym biegu prowadzi wody jako ciek przykryty. Bierze on swój początek we wschodniej części Wzgórz Wysockich i płynie w mało wykształconej dolinie do drogi Wysoka - Pobórka Wielka, a następnie przepływa przez płaskie obniżenie znajdujące się między Wysoką i Wysoczką a Wysoką Małą i na południowy - zachód od tej miejscowości wpływa na teren Miasteczka Krajeńskiego.

Lubcza uchodząca do Łobzonki o długości 25,8 km odwadnia obszar 206,1 km². Rzeki Lubcza i Orla przepływają przez kilka zbiorników wodnych co wpływa wyrównująco na wielkość ich stanów i przepływów w ciągu roku.

Notowane najniższe w kraju sumy opadów dla Województwa Wielkopolskiego mają znaczący wpływ na niskie zasoby wodne. W odniesieniu do obszaru całego województwa średnie odpływy powierzchniowe wynoszą 3,74 l/s/km², (dla kraju, 5,2-5,4 l/s/km²). W Gminie Wyrzysk odpływ ze zlewni Noteci wynosi 4,0 l/s/km².

Główne rzeki z terenu gminy posiadają typowo śnieżno - deszczowy system zasilania znajdujący odbicie w zróżnicowaniu przepływów. Wysokie stany wód związane są z roztopami i występują na ogół w marcu i kwietniu. Wezbrania letnie, związane z maksimum opadowym, zaznaczają się słabo na obszarze powiatu. Na rzekach nie występują katastrofalne niżówki (bardzo niskie stany wody będące następstwem posuchy). Zjawisku temu zapobiegają jeziorne zbiorniki retencyjne oraz utrudniające odpływ zarastanie koryt rzecznych.

Od zasilania i ukształtowania powierzchni zależy wielkość odpływu wód w rzekach. Na terenie Gminy Wyrzysk zlokalizowane są 4 kanały o łącznej długości 19 840 m.

Wykaz kanałów na obszarze Gminy Wyrzysk

Nazwa	[km]	Długość w Gminie Wyrzysk [m]
Kanał Bąkowski	0+000-2+500	2 500
Kanał Młotkowski	0+000-6+920	6 220
Kanał Prac	0+000-5+620	5 620
Kanał Żuławka	0+000-5+500	5 500
razem	-	19 840

Zbiorniki wodne

Na obszarze gminy występuje niewielka liczba zbiorników wodnych. Większość z nich to zbiorniki małe o powierzchni kilku hektarów, zarastające, bezodpływowe m. in. jeziora:

- Glesno – 3,2 ha,
- Gleśnieńskie – 7,75 ha,
- Gleszczoneckie – 4,2 ha.

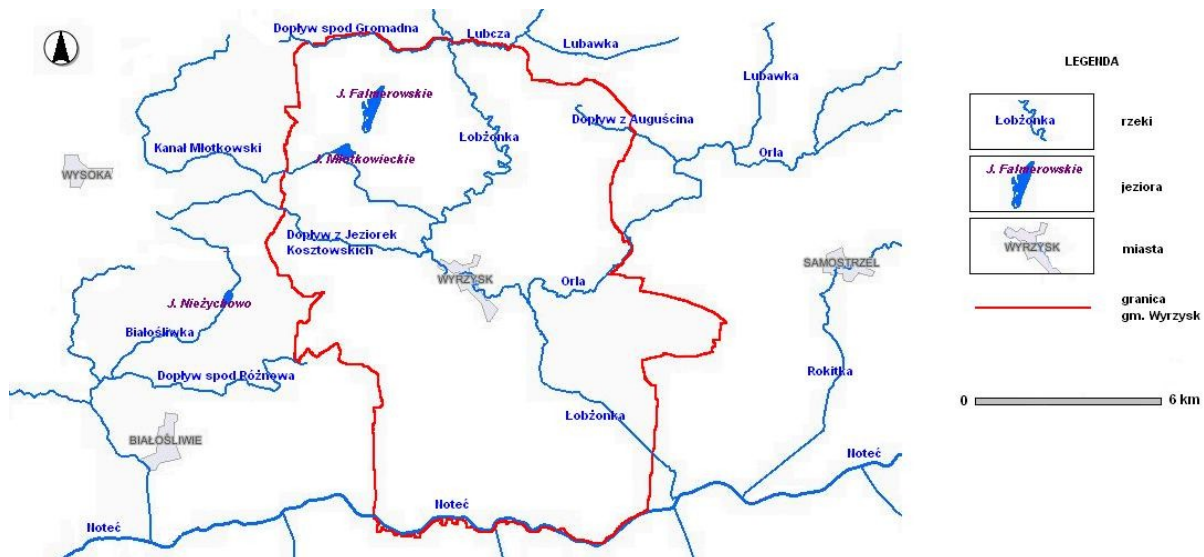
Na północno - wschodnich terenach gminy położone są większe akweny. Należą do nich jeziora:

- Falmierowskie – 53,0 ha,
- Młotkowskie – 24,0 ha.

Są to jeziora przepływowe, stanowiące naturalne zbiorniki retencyjne dla sieci rzecznej, a także odgrywające ważną rolę w gospodarce wodnej gminy.

Obszar doliny Noteci również bardzo ubogi w naturalne zbiorniki wodne, charakteryzuje się stosunkowo dużym udziałem stawów hodowlanych. Największy ich kompleks – Staw Ostrówek znajdujący się nieopodal Osieka nad Notecią przekracza 300 ha i zalicza się do największych w kraju.

Główne ciek i zbiorniki wodne na terenie Gminy Wyrzysk przedstawiono poniżej:

Wody podziemne

Według podziału hydrogeologicznego Gmina Wyrzysk należy do regionu pomorsko-kujawskiego (III), w tym do podregionu pomorskiego (III 1) z wydzielonymi rejonami: doliny Noteci (Pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej) i Łobżenicy. W ramach podregionu pomorskiego na obszarach wysoczyznowych, głównym poziomem użytkowym jest poziom czwartorzędowy, podrzędnym- trzeciorzędowy. Główny poziom występuje na głębokości 40-60 m, a wydajność osiąga 30-70 m³/h.

W rejonie Pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej główny poziom użytkowy występuje w utworach czwartorzędu, a miejscami trzeciorzędu (miocen). W utworach czwartorzędu główny poziom użytkowy stanowią piaski i żwiry, zalegające na głębokości do 20 m, a lokalnie do 100 m. Uzyskiwane wydajności wahają się najczęściej od 30 do 70 m³/h.

Na północ od pradoliny Noteci ma miejsce pełna izolacja pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni, w obrębie samej pradoliny izolacja jest połowiczna lub jej brak. Obszar Gminy Wyrzysk leży w zasięgu dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: północno -wschodnia część gminy położona jest w obrębie GZWP nr 133 (zbiornik Młotkowo), objętego w całości wysoką ochroną. W czwartorzędowym piętrze wodonośnym GZWP nr 133 występują struktury hydrogeologiczne (hydrostruktury), w których zasilanie i drenaż wód podziemnych ma miejsce poprzez okna hydrogeologiczne typu erozyjnego łączące z innymi strukturami hydrogeologicznymi. Południowa część gminy położona jest w obrębie GZWP nr 138, objętego w całości najwyższą ochroną.

Nr zbiornika	Nazwa zbiornika GZWP	Wiek utworów wodonośnych
133	Młotkowo	QM
138	Pradolina Toruńsko – Eberswaldzka (Notec)	QP

Odległość inwestycji od najbliższych wód powierzchniowych:

- około 72 m od Jezioro Falmierowskie,
- około 2,0 km od Jeziora Młotkowskiego,
- około 3,0 km od rzeki Łobzonki.

1. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko

Ścieki bytowe

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zwiększenia ilości oraz rodzaju ścieków bytowych. Ścieki bytowe powstają na terenie budynku mieszkalnego i odprowadzane są do szczelnego zbiornika bezodpływowego-szamba. Inwestor posiada umowę na wywóz nieczystości ciekłych z podmiotem gospodarczym prowadzącym działalność w powyższym zakresie, które wywożone będą na gminną oczyszczalnię ścieków.

Odpady komunalne

Powstałe na nieruchomości odpady komunalne zbierane będą w pojemniki podstawione przez firmę uprawnioną do ich odbioru i oddawane zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania czystości na terenie gminy oraz zgodnie z harmonogramem odbioru odpadów komunalnych.

Wody zużyte pochodzące z przeprowadzenia prac porządkowych w pomieszczeniu.

Powstałe wody zostaną odprowadzone do zbiornika na gnojówkę i zagospodarowane w ramach stosowania nawozów naturalnych na własnym gruncie. Zakładana ilość wody wykorzystywana na cele porządkowe to około 1,5 m³/miesiąc. Powstałe zabrudzenia usuwane będą za pomocą myjki ciśnieniowej bez użycia innych substancji.

Ponadto w miarę możliwości w celu utrzymania higieny pomieszczeń inwentarskich dokonywane będzie okresowe bielienie ścian.

Przez okres kilku miesięcy, a w przypadku niektórych technologii nawet cały rok zwierzęta pozostają w zamkniętych pomieszczeniach i są narażone na zagrożenia płynące

z kontaktu z otoczeniem. Wbrew pozorom higieny nie należy traktować jedynie w kategoriach cyklicznego usuwania odchodów z pomieszczeń inwentarskich i utrzymywania względnej czystości na korytarzach gnojowych oraz paszowych. Równie istotne pozostaje utrzymanie czystości powierzchni ścian i stropu, tym bardziej, gdy płaszczyzny te są narażone na zachłapania pochodzące od obornika, gnojowicy bądź bezpośrednio oddawanych przez zwierzęta odchodów. Ale to nie jedyne zanieczyszczenia. Na higienę, a zarazem estetykę utrzymania pomieszczeń przeznaczonych dla bydła istotny wpływ wykazują także owady, a szczególnie letnia inwazja much pozostawiających „ślady” na ściennych powierzchniach w oborze, niejednokrotnie ptaki oraz pająki wraz z pajęczynami, uciążliwymi zarówno dla zwierząt, jak i pracujących w oborze ludzi. Wobec tak wielu zagrożeń istotne staje się tym samym utrzymanie i systematyczne odtwarzanie czystości pomieszczeń dla bydła, w tym okresowe bielenie ścian, a także dezynfekcja innych powierzchni, z którymi stykają się zwierzęta. Zachowaniu priorytetowych zasad higieny i czystości środowiska, w którym przebywają zwierzęta inwentarskie sprzyja kompleksowe podejście do higienizacji pomieszczeń w oborach, podobnie jak i budynkach dla innych grup zwierząt inwentarskich. We wspomnianym, kompleksowym podejściu istotną rolę pełni wykorzystanie odpowiednio dobranych środków technicznych (aparatury), roztworów przeznaczonych do bielenia (dezynfekcji) i metod ich wykorzystania. Osiągnięcie wysokiej skuteczności zabiegu bielenia pomieszczeń inwentarskich jest uwarunkowane ich odpowiednim, wcześniejszym przygotowaniem, stanowiącym tym samym pierwszy etap we wspomnianym, kompleksowym podejściu do odświeżenia obory. Skala przygotowań obory zależy od aktualnego stanu jej czystości, ewentualnych, systemowych zaniedbań w tym zakresie, stopnia zużycia obiektu, a także liczby i dostępności miejsc, które wymagają szczególnego dostosowania przed bieleniem. Przede wszystkim wskazane jest zeszkrobanie z powierzchni ścian stałych zanieczyszczeń, tj. resztek odchodów zwierzęcych, pasz i innych. Do tego celu można wykorzystać drucianą szczotkę, szpachlówkę lub inne narzędzie, z jednej strony skuteczne w użyciu, z drugiej zaś nie powodujące nadmiernych rys i nierówności na czyszczonej powierzchni. W przypadku problemów z usunięciem zaschniętych i twardych pozostałości na ścianach warto je nawilżyć, co ułatwi zadanie związane z przygotowaniem do bielenia. Poza zanieczyszczeniami stałymi ze ścian usuwa się również ewentualnie łuszczące się i odpadające fragmenty poprzednio położonej warstwy farby. Do tego celu również przydaje się szpachlówka. Równie ważnym zadaniem pozostaje usunięcie z powierzchni ścian, szczególnie w strefie łączącej z sufitem, pajęczyn. Na ogół gros pajęczych sieci i innych tego typu zanieczyszczeń znajduje się także w różnych zakamarkach, miejscach otworów okiennych, w pobliżu przewodów wentylacyjnych i niektórych instalacji przebiegających przez pomieszczenie obory. W tych też miejscach szczególnie trzeba zwrócić uwagę na dokładne usunięcie pajęczyn. Bezpośrednio przed bieleniem sugeruje się osłonięcie okien i innej infrastruktury wyposażenia w oborze, co ograniczy późniejsze problemy z ewentualnym czyszczeniem sprzętu i usuwaniem resztek wapna.

Bielenie pomieszczeń dla zwierząt inwentarskich przeprowadza się roztworem mleka wapiennego. Wykorzystanie do bielenia mleka wapiennego wynika z jego specyficznych cech, które warto w tym miejscu przypomnieć.

Najbardziej rozpowszechniony sposób przygotowania do bielenia mleka wapiennego sprowadza się do dodania świeżego wapna hydratyzowanego do wody w proporcji 1:5, tzn. na jeden kilogram wapna przypada ok. pięciu litrów wody, jednakże proporcje w tym przypadku można nieco modyfikować. Przy łączeniu wymienionych składników warto zwrócić uwagę na to, że zalecane jest dodawanie wapna do wody, a nie odwrotnie. Po połączeniu wapna z wodą roztwór wymaga dokładnego wymieszania, aby możliwie ograniczyć ilość ewentualnych grudek, stanowiących niepożądaną frakcję, a tym

samym zagrożenie w przypadku, gdy bielenie planuje się wykonać za pomocą specjalistycznego agregatu. Równie ważną zasadą, którą warto przestrzegać jest podjęcie bielenia bezpośrednio po przygotowaniu roztworu. Wynika to stąd, iż świeżo rozrobione mleko wapienne cechuje się najbardziej skutecznym działaniem dezynfekcyjnym, a poza tym ogranicza się zjawisko opadania cząsteczek wapna na dno, wpływające na różnicowanie koncentracji roztworu.

Bielenie powierzchni przeprowadza się z uwzględnieniem określonych zasad. Jedną z nich wskazuje, że w pierwszej kolejności bieli się strop (sufit), a następnie ściany. Malowanie ścian wykonuje się od góry do dołu. W przypadku silnego zabrudzenia określone powierzchnie lub cały obiekt zaleca się pomalować dwukrotnie. Rozwiązaniem sprzyjającym osiągnięciu wysokiej skuteczności bielenia jest rozprowadzenie drugiej warstwy mleka wapiennego na wcześniej położoną nie w pełni zaschniętą warstwę. Bieleniu powinno towarzyszyć zachowanie pełnych środków ostrożności i bezpieczeństwa. Najbardziej narażone w czasie pracy są oczy i drogi oddechowe. Warto tym samym na czas malowania wyposażyć się w maseczki, a także okulary ochronne, bowiem kontakt z oczu ze żrącym wapnem może prowadzić do poważnego uszczerbku na zdrowiu i groźnych powikłań. Oprócz głowy ochronie w czasie bielenia podlegają również inne, a w szczególności odkryte części ciała, stąd warto korzystać z rękawic i kombinezonów ochronnych, a także właściwie dobranego obuwia.

Zabieg bielenia można przeprowadzić przy wykorzystaniu różnego typu sprzętu, począwszy od rozwiązań najprostszych, tj. pędzla, kończąc zaś na specjalistycznych agregatach mechanicznych, przystosowanych do rozprowadzania mleka wapiennego na powierzchni malowanych sufitów i ścian.

W efekcie systematycznego bielenia sufitu i ścian w oborze niszczy się chorobotwórcze bakterie i pasożyty, uodparnia na działanie grzybów i pleśni (szczególnie istotne w pomieszczeniach o dużej wilgotności), ale i poprawia warunki środowiskowe – pomalowanie sufitu i ścian na biało sprzyja rozjaśnieniu pomieszczenia o ok. 30%. Przytoczone korzyści niewątpliwie przekładają się na zdrowotność zwierząt inwentarskich i poprawę ich dobrostanu. Na sprawę stanu warunków mikroklimatycznych w pomieszczeniach warto również spojrzeć z punktu widzenia osób obsługujących stado. Poprawa czystości z pewnością służy zmniejszeniu uciążliwości pracy w oborze, co nie pozostaje bez wpływu na samopoczucie pracowników i ich stan zdrowia.

Zanieczyszczenie powietrza

Do najgroźniejszych substancji emitowanych do powietrza atmosferycznego z hodowli bydła należy zaliczyć amoniak, siarkowodór i związki odorocenne oraz metan (związki odorocenne i metan nie są objęte normami prawnymi). Dla wielu substancji, stanowiących zanieczyszczenia gazowe wprowadzanych do powietrza z gospodarczej hodowli bydła, próg wyczuwalności węchowej leży poniżej wartości dopuszczalnych (poziomów odniesienia). Podstawową trudnością w ocenie uciążliwości zapachowej jest brak jednoznacznego parametru o charakterze fizycznym (mierzalnym). Ponieważ bodźce zapachowe mogą wywierać określony wpływ na funkcje organizmu, należy je uwzględnić w normach higieniczno - sanitarnych, w tym w normach stężeń zanieczyszczeń w powietrzu środowiska zewnętrznego jak i na stanowiskach pracy. Całość powstających na terenie gospodarstwa emisji związków zapachowych (odorocennych-złowonnych) posiada charakter emisji nieorganizowanej i trudnej do jednoznacznego określenia.

W przypadku chowu i hodowli bydła podstawowymi zanieczyszczeniami wprowadzanymi do powietrza atmosferycznego jest metan powstający w wyniku fermentacji jaka odbywa się w przewodzie pokarmowym zwierząt. Szczególnie wysoką

emisję charakteryzują się przeżuwacze. Ilość produkowanego metanu z fermentacji jelitowej zależy od gatunku zwierzęcia oraz charakterystyki i ilości jego pożywienia.

Ponadto w przypadku rozpatrywanego gospodarstwa uciążliwość zapachowa obiektów będzie dotyczyć:

- emisji odorów ciągłej związanej z trwaniem cyklu produkcyjnego,
- emisja odorów krótkotrwałej, w trakcie czyszczenia obór,
- emisji odorów niezorganizowanej pochodzącej z odchodów zwierzęcych,
- emisji odorów w trakcie transportu oraz rozprowadzania nawozów naturalnych na gruntach rolnych.

Źródłem odorów mogą być również procesy gnilne odpadów organicznych. Celem zapobieżenia emisji odorów należy zapewnić regularny wywóz nawozów naturalnych (przynajmniej raz na 6 miesięcy) oraz stworzyć właściwe warunki ich przechowywania i transportu na pole. Ze względu na stosowany system wentylacji grawitacyjnej w oborach oraz gromadzenie nawozów naturalnych w zbiornikach do magazynowania gnojówki, emisja zanieczyszczeń z rozpatrywanego gospodarstwa jest emisją niezorganizowaną. Zanieczyszczenie powietrze z obory odprowadzane będzie do atmosfery otworem kalenicowym lub otworem okiennym. Ostateczny sposób wentylacji zostanie określony w projekcie budowlanym.

Na podstawie opracowania A. Pilarczyk: Emisja metanu z fermentacji jelitowej przez zwierzęta gospodarskie w Polsce obliczone dla podobnej rozbudowy gospodarstwa wyniesie: amoniaku 0,049 kg/h; siarkowodoru 0,013 kg/h, metanu 0,536 kg/h.

Z prowadzonej hodowli świń:

Gatunek		System chowu	NH ₃ kg/szt/rok	CH ₄ kg/szt/rok	N ₂ O kg/szt/rok
Lochy	prośne	Podłoga gładka/ściółka	0,4-4,2	7,2-75,6	Brak danych
	oprosione		0,8-9,0	Brak danych	Brak danych
Prosiaki	<30 kg		0,06-0,09	1,56-2,34	Brak danych
Warchlaki	>30 kg		2,1-4,0	0,9-1,1	0,05-2,4

Podczas prowadzenia hodowli nie przewiduje się stosowania środków ograniczających emisję odorów do powietrza. Zbiorniki na gnojówkę będą zamknięte.

Postępowanie z padłymi zwierzętami.

Podstawowym odpadem powstającym podczas hodowli zwierząt to odpad o kodzie 02 01 80* (zwierzęta padłe i ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca) zostaną przekazane do tymczasowego magazynowania w kontenerze stalowym, umieszczonym w zamkniętym i oznakowanym pomieszczeniu i niezwłocznie odebrane przez uprawnioną jednostkę gospodarczą.

W przypadku stwierdzenia powyższej sytuacji należy:

- odpowiednio zabezpieczyć, przy wykorzystaniu możliwych środków własnych, zwłoki padłych zwierząt w taki sposób, aby uniemożliwić innym zwierzętom do nich dostępu, w tym przede wszystkim zabezpieczyć przed możliwością rozszarpania zwłok przez inne zwierzęta, a w szczególności dzikie,
- niezwłocznie powiadomić powiatowego lekarza weterynarii o fakcie padnięcia zwierzęcia oraz informację o ilości i gatunku padłych zwierząt,
- narzędzia, sprzęt lub materiały mające kontakt z padlina należy zdezynfekować lub zutylizować zgodnie z zaleceniem urzędowego lekarza weterynarii,
- po odebraniu zwłok padłych zwierząt przez właściwy podmiot, w miejscu w którym były one składowane, należy przeprowadzić dezynfekcję.

Zgodnie z obowiązującą procedurę, rolnik w wypadku padnięcia zwierzęcia w jego stadzie musi każdorazowo zgłosić ten fakt do zakładu utylizacji, który ma podpisaną umowę z ARiMR. Następnie podczas odebrania zwierzęcia przez przedstawiciela takiej firmy właściciel zwierzęcia zobowiązany jest podpisać „Oświadczenia producenta rolnego”. Ten dokument uprawnia do skorzystania przez rolnika z dofinansowania przez ARiMR kosztów zabrania, transportu i utylizacji padłego zwierzęcia. Po zakończeniu prac firma utylizacyjna przedstawia ARiMR dokumentację, która to potwierdza a Agencja w imieniu rolnika przekazuje jej pieniądze za wykonana prace. Adresy i telefony firm utylizacyjnych z którymi ARiMR ma podpisane umowy są dostępne na stronie internetowej Agencji.

Odpady

Odpady powstałe podczas prowadzenia rozbudowanego gospodarstwa rolnego:

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów w skali roku Mg
Odpady niebezpieczne			
1	02 01 80*	Zwierzęta padłe lub ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca, wykazująca właściwości niebezpieczne	0,1
2	15 02 02*	Sorbent materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	0,04
3	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	0,02
Odpady inne niż niebezpieczne			
1	02 01 82	Zwierzęta padłe i ubite z konieczności	1,5
2	02 01 99	Inne nie wymienione odpady	0,02
3	15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	0,03
4	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	0,02
5	14 04 05	Żelazo i stal	0,7
6	20 03 01	Niesegregowane odpady komunalne	1

Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21

ze zm.) wytwórca odpadów jest zobowiązany do stosowania takich sposobów produkcji, które zapobiegają powstawaniu odpadów lub pozwalają utrzymać na możliwie najniższym poziomie ich ilości, a także ograniczają negatywne oddziaływanie na środowisko lub zagrożenie życia lub zdrowia ludzi. Działania będą prowadzone w tym kierunku aby :

- zapobiegać powstawaniu odpadów,
- zapewnić bezpieczne dla środowiska wykorzystanie odpadów, jeżeli nie udało się zapobiec ich powstaniu,
- zapewnić zgodny z zasadami ochrony środowiska sposób postępowania,
- unieszkodliwianie odpadów, przy czym na ostatnim miejscu jest unieszkodliwienie poprzez składowanie,
- wszędzie gdzie jest to ekonomicznie uzasadnione, prowadzona będzie minimalizacja odpadów,
- w celu ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów prowadzona będzie selektywna zbiórka,
- odpady w pierwszej kolejności poddawane będą odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstania,
- przekazywanie wytworzonych odpadów odbiorcom posiadającym stosowne zezwolenia,
- odpady, które nie mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstania, powinny być , uwzględniając najlepszą dostępną technikę lub technologię, przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia,
- prowadzona ewidencja odpadów wytworzonych,
- utrzymywanie porządku na terenie, na którym prowadzona jest działalność,
- magazynowanie odpadów w miejscu opisanym i przeznaczonym do tego celu.

Przewidywane ilości powstających nawozów naturalnych w gospodarstwie rolnym

Roczną produkcję nawozów naturalnych w gospodarstwie rolnym obliczono posługując się wskaźnikami zawartymi w załączniku Nr 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U z 2005 r., Nr 17, poz. 142 ze zm.).

Odchody zwierzęce stare i płynne wykorzystywane są jako nawóz organiczny i okresowo trzy razy w roku wywożone na własne użytki rolne.

Rolnicze wykorzystanie gnojówki i obornika

Rolnicze wykorzystanie odchodów zwierzęcych w dawkach dostosowanych do potrzeb roślin i możliwości regeneracyjnych gleb jest całkowicie bezpieczna dla środowiska. Nawożone mogą być wyłącznie gleby o dobrej przepuszczalności i dobrych właściwościach sorpcyjnych, zdolne wchłonąć ścieki i opad atmosferyczny.

Roczne i sezonowe dawki nawozów naturalnych w postaci płynnej i stałej powinny być zgodne z bilansem zapotrzebowania roślin na azot i potas inie mogą utrudniać przebiegu procesu samooczyszczania gleb. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych wymagań jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenia odpływu azotu ze źródeł

rolniczych Dz. U z 2002 r. Nr 4, poz. 44 ze zm.), roczna dawka gnojówki nie powinna przekraczać 45 m³/ha, a obornika odpowiednio 40 t /ha.

Rodzaj zwierząt	Liczba zwierząt wg stanu średnio rocznego	System utrzymania							
		Ściółka płytka							
		Obornik				Gnojówka			
		Produkcja obornika (w t/rok) przez poszczególne zwierzęta	Zawartość azotu w kg/tonę obornika	Produkcja obornika (w t/rok)	Ogółem azot	Produkcja obornika (w m ³ /rok) przez poszczególne zwierzęta	Zawartość azotu w kg/tonę	Produkcja obornika (w m ³ /rok)	Ogółem azot
Krowy	4	10	2,8	40	112	6,2	3,8	24,8	94,24
Buhaje	30	10,5	2,6	315	819	5,8	3,3	174	574,2
Jałówki	16	6	0,8	96	76,8	1,8	1,7	28,8	48,96
maciory	18	3,7	2,2	66,6	146,52	3,6	3,4	64,8	220,32
warchlaki	26	0,1	0,5	2,6	1,3	1,1	0,8	28,6	22,88
prosiaki	26	0,2	0,01	5,2	0,05	0,9	0,02	23,4	0,47
RAZEM		-		525,4	1155,67	-		344,4	961,07

Całość nawozów naturalnych powstałych w gospodarstwie znajdzie zastosowanie na własnych użytkach rolnych, których inwestor posiada 24,0 ha, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych wymagań jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenia odpływu azotu ze źródeł rolniczych Dz. U z 2002 r. Nr 4, poz. 44 ze zm.), roczna dawka gnojówki nie powinna przekraczać 45 m³/ha, a obornika odpowiednio 40 t /ha.

Obiekty inwentarskie i prowadzony proces chowu i hodowli zwierząt jest pod stałą kontrolą lekarza weterynarii, w tym również w zakresie sanitarnym i stosowania substancji chemicznych.

Roczna dawka nawozu naturalnego nie może przekraczać ilości zawierających 170 kg azotu na 1 ha - DYREKTYWA AZOTANOWA. Czyli dopuszczalna dawka obornika wynosi do 40 t/ ha rocznie a gnojowicy nie powinna przekraczać 45 m³/ ha. Posiadane gospodarstwo wynosi 39,29 ha. Roczna produkcja obornika to 525,4 t/rok a gnojówki 344,4 m³/rok.

572 t/rok : 24,0 ha=23,83 t/ha rocznie

W tym zawartość azotu:

1155,67kg azotu : 24 ha=48,15 kg azotu/ha

Natomiast

344,4 m³/rok : 24 ha= 14,35 m³/ha rocznie

W tym zawartość azotu:

961,07 kg azotu : 24 ha=40,04 kg azotu/ha

Czyli dawka azotu w powyższym gospodarstwie wyniesie 88,19 kg azotu na 1 hektar.

2. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Dla planowanego przedsięwzięcia z uwagi na miejsce, zasięg oraz znaczną odległość od granicy państwa wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia

Gmina Wyrzysk na terenie, której planowana jest realizacja planowanej inwestycji leży w zasięgu dwóch Głównych zbiorników Wód Podziemnych: północno-wschodnia część gminy położona jest w obrębie GWP nr 133(zbiornik Młotkowo), objętego w całości wysoką ochroną. W czwartorzędowym pięttrze wodonośnym GZWP nr 133 występują struktury hydrogeologiczne, w których zasilanie i drenaż wód podziemnych ma miejsce poprzez okna hydrogeologiczne typu erozyjnego łączące z innymi strukturami hydrogeologicznymi. Południowa część gminy położona jest w obrębie GZWP nr 138, objętego w całości najwyższą ochroną.

W granicach planowanego do realizacji przedsięwzięcia nie występują obszary objęte jakąkolwiek formą ochrony na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi formami ochrony przyrody w pobliżu planowanej inwestycji są:

Rezerwaty

Zielona Góra – w odległości około 9,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Jest to rezerwat leśny o powierzchni 96,09 ha położony jest w kompleksie lasów pokrywających Dębową Górę koło Osieka n/Notecią, należących do leśnictwa Zielona Góra w Nadleśnictwie Kaczory. Został powołany na mocy Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 listopada 1968 r. z powierzchnią 14,61 ha. Rezerwat ten został powiększony na podstawie Zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 10 maja 1989 r. do obecnej powierzchni tj. 96,09 ha. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu dębowo - grabowego o cechach naturalnych z licznymi drzewami pomnikowymi (6 dębów o obwodzie do 4 m i brekinii o obwodzie do 1,70 m), stanowiska roślin chronionych, urozmaicona i atrakcyjna krajobrazowo rzeźba terenu oraz elementy kultury materialnej (cmentarz ewangelicki z XIX w.).Wyróżniają się wyraźnie trzy typy grądu. Niski z czyścem leśnym – w obniżeniach terenu

z największym bogactwem florystycznym warstwy runa; wysoki z groszkiem wiosennym – na zboczach morenowych i nieco uboższy florystycznie od poprzedniego; kwaśny z trzcinnikiem leśnym – na szczytach pagórków zaliczony do najlepiej zachowanych w naturalnym stanie spośród bardzo nielicznych, znanych stanowisk tego interesującego

zbiorowiska leśnego. Na uwagę zasługuje położenie tych lasów w bardzo urozmaiconym terenie moreny czołowej oraz dobry, miejscami niemal pierwotny, stan ich zachowania. Z rzadkich i chronionych roślin występuje tutaj: lilia złotogłów, wawrzynek wilczyłyko, kruszczyk szerokolistny, przytulia leśna, turówka leśna, kostrzewa różnolistna. Dęby tworzące najwyższą warstwę drzewostanu osiągają wiek 250 lat i ponad 3 metrów obwodu. Do rezerwatu prowadzi droga gruntowa od drogi Osiek- Krostkowo. Wstęp dozwolony jest tylko na wyznaczonych ścieżkach.

Parki Krajobrazowe

Krajeński Park Narodowy – w odległości około 15,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Krajeński Park Krajobrazowy zajmuje północno-zachodnią część obszaru województwa kujawsko-pomorskiego. Jest to Park o największej powierzchni w województwie, zajmuje 73.850 ha. Zróżnicowana rzeźba terenu polodowcowego, doliny rzeczne oraz ponad 100 jezior mają duży wpływ na krajobraz Krajny. Bierze tutaj swój początek dwanaście rzek z krystalicznie czystą wodą i podstawowym obowiązkiem wszystkich mieszkańców tej ziemi jest ochrona wszystkich cieków wodnych, rzek i jezior przed zanieczyszczeniem np. przez chlewnie bezściółkowe. Dominującym krajobrazem jest krajobraz rolniczy urozmaicony zadrzewieniami i licznymi oczkami wodnymi. Na bagnach i torfowiskach występują liczne rośliny chronione jak: rosiczka, żurawina błotna, bagno zwyczajne. Występuje tu bogata i różnorodna szata roślinna, są tu także chronione i rzadkie gatunki zwierząt. Lasy zajmują około 29 % powierzchni. Są one bardzo zróżnicowane, zachowały się tu prawie wszystkie zbiorowiska leśne, takie jak: bory sosnowe i mieszane, lasy liściaste, grądy, dąbrowy, buczyny oraz łągi i olsy. Lasy spełniają bardzo ważną funkcję w przyrodzie, ponieważ stanowią niezbędny element równowagi ekologicznej, gwarantują różnorodność i ciągłość życia na ziemi, chronią powietrze i glebę, zabezpieczają zasoby wodne oraz kształtują i wzbogacają krajobraz, w którym żyje człowiek. W Krajeńskim Parku Krajobrazowym znajduje się najwyżej położony punkt województwa kujawsko-pomorskiego – Czarna Góra w tzw. Górach Obkaskich. Na terenie Krajny zachowało się wiele obszarów o charakterze zbliżonym do naturalnego.

Obszary Mające Znaczenie dla Wspólnoty

Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Łobzonki i Bory Kujański – w odległości ok. 3,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Leży w całości na Pojezierzu Krajeńskim, obejmuje znaczny obszar leśny (Bory Kujańskie), łącznie o powierzchni 17 240 ha (w tym 1025 ha na terenie Gminy Wyrzysk (dane obliczeniowe z Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego)), który obfituje w liczne rzadkie w regionie i kraju rośliny status - Rozporządzenie nr 5/98 Wojewody Piłskiego z 15 maja 1998 r., Miejsce publikacji: Dz. Urz. Woj. Pil. Oznaczenie Dziennika Urzędowego: (Dz. Urz. Woj. Pil. Nr 13, poz. 83) oraz obowiązujące rozporządzenie nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. nr 7, poz. 138).

Dolina Noteci PLH300004 – w odległości ok. 6,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje fragment doliny Noteci między miejscowością Wieleń a Bydgoszczą. Obszar w większości położony jest na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Noteci i obejmuje 4 rezerwaty przyrody: Czaplinię Kuźnicki, Łąki Ślesińskie, Kruszyn, Skarpy Ślesińskie. Obszar jest w dużej części zajęty przez torfowiska niskie, z fragmentami zalewowych łąk i trzcinowisk, z enklawami zakrzewień i zadrzewień. Na

zbożach doliny znajdują się płaty muraw kserotermicznych. W okolicach Goraja, Pianówki i Góry oraz Ślesina występują kompleksy buczyn i dąbrów, w tym m. in. siedlisk przyrodniczych: ciepłolubnej dąbrowy i mieszanych lasów zboczowych. Teren przecinają kanały i rowy odwadniające. Liczne są starorzecza i wypełnione wodą doły potorfowe. Miejscami występują rozległe płaty łągów. Łąki są intensywnie użytkowane. Można tu zaobserwować m. in.: zimorodka zwyczajnego, świergotka polnego, orlika krzykliwego, bąka, rybitwę czarną, bocian biały, błotniaka stawowego, błotniaka łąkowego, derkacza, dzięcioł czarny, dubelta, żurawia, bielika, bączka, gąsiorka, podróżniczka, kanię brunatną, kanię rudą, kureczkę zielonką, kureczkę nakrapianą, pokrzewkę jarzębatą. Teren w 80 % pokryty jest przez łąki i pastwiska, 6% stanowią grunty orne, 6% zajmują też lasy liściaste, 1% lasy iglaste. Zbiorniki wodne stanowią 3 % obszaru.

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000

Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego – w odległości około 11,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje pradolinę rzeczną o zmiennej szerokości od 2 do 8 km, która ma tu przebieg równoleżnikowy. Od północy obszar graniczy z wysoczyzną Pojezierza Krajeńskiego - maksymalne deniwelacje pomiędzy dnem doliny a skrajem wysoczyzny dochodzą tu do 140 m. Od południa pradolina jest ograniczona piaszczystym Tarasem Szamocińskim, zajęтым w znacznej mierze przez lasy, stykającym się z krawędzią Pojezierza Chodzieskiego. Znaczne części pradoliny zostały zmeliorowane i prowadzona jest na nich gospodarka łąkowa. W kilku miejscach pradoliny założono stawy rybne, na których prowadzona jest intensywna hodowla ryb – stawy Antoniny, Smogulec, Ostrówek, Występ i Ślesin. Zachodnia część pradoliny, objęta przez obszar, jest obecnie doliną Noteci. Część wschodnia jest doliną żeglownego Kanału Bydgoskiego, wybudowanego w końcu XVIII w., łączącego dorzecza Odry i Wisły. Teren w 83 % pokryty jest przez siedliska łąkowe i zaroślowe, 6% stanowią siedliska rolnicze, 4% zajmują lasy liściaste, 1% lasy iglaste. Wody śródlądowe stanowią 5 % obszaru. W obrębie obszaru znajdują się 2 ostoje ptaków o randze europejskiej: Stawy Ostrówek i Smogulec (E37) i Stawy Ślesin i Występ (E38). Występuje tu co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej - w tym 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK) (zimorodek zwyczajny, orlik krzykliwy, bąk, rybitwa czarna, bocian biały, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, derkacz, cygrus bewickii, żuraw, bielik, bączek, gąsiorek, podróżniczek, kania czarna, kania ruda, siewka złota, kureczka zielonka). W okresie łągowym obszar zasiedla około 10% populacji krajowej *podróżniczka* (PCK); co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: *bielik* (PCK) i *kania czarna* (PCK); w stosunkowo wysokiej liczebności występują *kania ruda* i *błotniak stawowy*. W okresie wędrowek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrowskiego *łabędzia czarnodziobego*; stosunkowo duże koncentracje osiąga *siewka złota*.

Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk Natura 2000

Dolina Łobżonki PLH300040 – w odległości ok. 3,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar w części położony na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie". Obszar chroni rzekę Łobżonkę (Łobzonkę) wraz z fragmentami dopływów - Lubczą i Orlą oraz tereny do nich przyległe, stanowiąc jeden z najcenniejszych obszarów przyrodniczych na Krajnie (Pojezierzu Krajeńskim). Osią obszaru jest około 60 kilometrowa dolina rzeki Łobżonki od okolic Białobłocia i Lutówka aż po dolinę rzeki Noteć (poniżej Osieka n/Not). W rzekach dominuje żwirowo-piaszczysty charakter dna i żwawy nurt nawiązujący do rzek podgórskich. Ostoję wyróżnia obecność bogatych florystycznie,

właściwie wykształconych łąk w odmianie krajeńskiej oraz znaczne powierzchnie ekstensywnie użytkowanych łąk. Cechą ostoi jest bogactwo w siedliska i gatunki z załączników I i II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz rola korytarza ekologicznego o znaczeniu ponadregionalnym. Można tu spotkać m.in.: bobra europejskiego, wydrę, żabięca lancetowatego, modrzewnicę zwyczajną, pajęcznicę liliową, próchniczka bagiennego, czermień błotną, turzycę bagienną, pluskwie europejską, kłoc wiechowatą, kukulkę krwistą, kukulkę plamistą, kukulka szerokolistna, wawrzynek wilczelyko, goździka piaskowego, naparstnicę zwyczajną. Teren w 30 % pokryty jest przez lasy, 23% stanowią łąki i pastwiska, 21% zajmują lasy iglaste a 18% lasy mieszane. Zbiorniki wodne stanowią 3 % obszaru a bagna 1%.

Dębowa Góra PLH 300055 – w odległości około 8,0 km od planowanego przedsięwzięcia. Proponowany do ochrony teren znajduje się na Obszarze Chronionego Krajobrazu Dolina Noteci i rezerwatu przyrody "Zielona Góra". Ostoja obejmuje wyniesione formy moreny, zbiorniki wodne i torfowisko przejściowe oraz drobne ciekich uchodzące do Noteci. Jest to obszar usytuowany w granicach mezoregionu Pojezierza Krajeńskiego, należący do regionu kujawsko - pomorskiego, podprovincji Pojezierza Południowopomorskiego. Lokalnie jest silnie zróżnicowany morfologicznie, odznacza się dużymi różnicami wysokości względnej (od ok. 65 do 192 m n.p.m.). Najwyżej położonym punktem jest Dębowa Góra o wysokości 192 m n. p. m. Spływające wody polodowcowe doprowadziły do powstania licznych wąwozów rozcinających morenę czołową. Gleby są zróżnicowane. Na wysoczyźnie przeważają gleby płowe, mniej jest gleb brunatnych, stagnoglejowych i deluwialnych. Z tego terenu została po raz pierwszy stwierdzona obecność gleb o charakterze vertisoli (Nowiński 2004). Jest to nowy dla Polski typ gleb. Obecne są także gleby organiczne - torfy o różnym stopniu mineralizacji. We wschodniej części znajduje się rezerwat Zielona Góra o dobrze udokumentowanych walorach przyrodniczych. W planowanej ostoi zdecydowanie przeważają ekosystemy leśne, głównie łąki. Znikome powierzchnie stanowią kwaśna dąbrowa, kwaśna buczyna oraz łąki i żyzny ols. Pewien udział powierzchniowy mają leśne zbiorowiska zastępcze: głównie z sosną pospolitą, świerkiem oraz modrzewiem. W kompleksie leśnym występują niewielkie nisze źródliskowe. Siedliska higrofilne i wodne z podłożem organicznym zlokalizowane są w północnej części badanego terenu. Stwierdzono tam zarówno lasy bagiennne (ols i łąk jesionowo-olszowy), jak i bardzo trudno dostępne torfowisko przejściowe. Obecne są także eutroficzne zbiorniki wodne z łąkami ramienicowymi i płatami nymfeidów oraz astatyczne, podlegające procesowi zarastania. Na skraju lasu, na granicy obszaru Natura 2000, stwierdzono płaty świeżej łąki rajgrasowej i fragmenty muraw. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej ostoi znajdują się drzewostany sosnowe. Można tu zaobserwować m. in.: orlika pospolitego, łopiana gajowego, kopytnika pospolitego, dzwonka szerokolistnego, konwalię majową, kruszczyka połabskiego, kruszczyka szerokolistnego, kruszynę pospolitą, mannę gajową, przylaszczkę pospolitą, gajnika lśniącego, lilię złotą głów, grażel żółty, rokitnika pospolitego, wiechlinę odległogłosą, paprotkę zwyczajną, porzeczka czarna, szczaw gajowy, jarzab brekinie, czyścica prostego, pływacza drobnego, kalinę koralową, wykę leśną, barwinka pospolitego, fiołka przedziwnego, śnieżyczka przebiśnieg. Siedliska liściaste zajmują tu aż 97%. Pozostałe 3% stanowią lasy mieszane.

Struga Białośliwska PLH3000054 – w odległości około 13,5 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje dolinę Białośliwki: krótkiego lecz bystrego dopływu Noteci, zasilanego wodami źródliskowymi. Obszar wyznaczono ze względu na doskonale zachowane łąki i dąbrowy. Na zboczach doliny są źródła (zespoły źródeł), w których przed wojną obficie wytrącały się trawertyny (skała osadowa powstająca wskutek ubytku

dwutlenku węgla z roztworu), na przykład na skutek wypływu wód podziemnych na powierzchnię. Dno rzeczki jest miejscami pokryte takimi skałami.

W związku z powyższym można stwierdzić, iż znaczna odległość planowanej inwestycji od powyższych obszarów nie będzie na nie negatywnie oddziaływać.

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie przez Inwestora ze środków własnych.

.....
Podpis wnioskodawcy